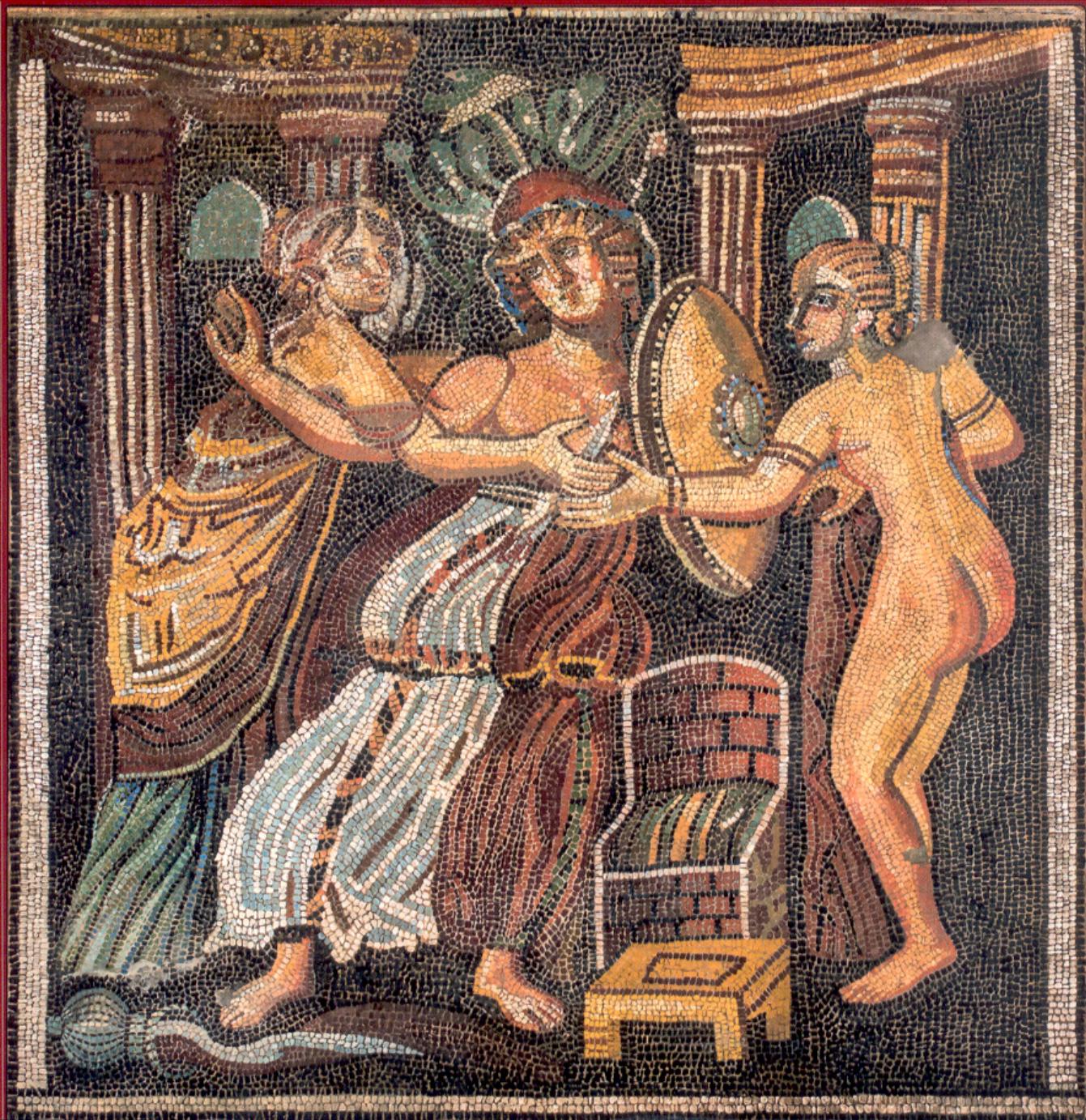

2013

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ
ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

κυρία Τελεβάντου ἡ μελέτη και δημοσίευση τῶν ὅσων εἶχαν βρεθεῖ και τώρα ἐπαναλαμβάνεαι ἡ ἔρευνα ἀπὸ τὴν ἴδια μὲ σκοπὸ τὴ διευκρίνιση δρισμένων ζητημάτων.

Ἡ νέα ἔρευνα ἔγινε στὴ λεγόμενη μυκηναϊκὴ οἰκία Η (εἰκ. 37) και σὲ ίερὸ τῆς ἀκροπόλεως. Ἡ οἰκία Η εἶχε σκαφεῖ ἀπὸ τὴν Βαρβάρα Φιλιππάκη και μὲ τὴ νέα ἔρευνα ἐξακριβώθηκε ἡ οἰκοδομικὴ ιστορία του, οἱ ἐπισκευὲς και ἀνακατασκευές, τουλάχιστον δύο κατὰ τὴ μυκηναϊκὴ περίοδο ἔως τοὺς ιστορικοὺς χρόνους ποὺ συνεχίστηκε ἡ χρήση της.

Τὸ ίερὸ τῆς ἀκροπόλεως θεωρεῖται ὅτι ίδρυθηκε κατὰ τοὺς ὑστερογεωμετρικοὺς χρόνους, τὸ κτίσμα του ὅμως ἡ μέρος του, ἀνάγεται στὰ μυκηναϊκὰ χρόνια και ὅτι τὸ ίδιότυπο σχέδιό του διείλεται σὲ διασκευὲς κτισμάτων ποὺ προϋπήρχαν (εἰκ. 38).

14. ΒΑΘΥ ΑΣΤΥΠΑΛΑΙΑΣ

Στὸ Βαθὺ Ἀστυπαλαίας ὁ καθηγητὴς κ. Ἀνδρέας Βλαχόπουλος ἀπεκάλυψε, κατὰ τὴν ἐπιφανειακὴ μελέτη τοῦ χώρου, βρεφικὴ ταφὴ μέσα σὲ μεγάλο ἀγγεῖο τῆς Τελικῆς Νεολιθικῆς - Χαλκολιθικῆς ἐποχῆς, δηλαδὴ τῆς 4ης χιλιετίας π.Χ. Ὑπενθυμίζεται ὅτι και τὸ 2012 εἶχε βρεθεῖ κοντὰ θαμμένο στὴν ἄμμο εύρυστομο ἀγγεῖο στὸ ὅποιο ὑπῆρχαν παιδικὰ ὀστά (εἰκ. 39). Ὁ ἔρευνητὴς τοῦ χώρου ὑποθέτει τὴν ὑπαρξὴ ἐκεῖ νεκροταφείου βρεφῶν σὲ ἀγγεῖα, κάτι διαδεδομένο στὰ νησιὰ τοῦ Αιγαίου και στὴ Μικρὰ Ασία.

Και κατὰ τὸ 2013 βρέθηκαν νέες βραχογραφίες ποὺ εἰκονίζουν σπεῖρες (εἰκ. 40), ρόδακες, τριγωνικὰ ἐγχειρίδια και διαπιστώθηκε ἡ ὑπαρξὴ λειψάνων κτιρίων και ἀγροτικῶν ἀναλημμάτων, ἐνὸς ἡμιεπόγειου, ὅπως χαρακτηρίζεται, θαλαμωτοῦ

39 Βαθύ Άστυπάλαιας. Ο πρωτοκυκλαδικός ΙΙ-ΙΙΙ (2200 π.Χ.) κρατηρίσκος του έγχυτρισμού.

40 Βαθύ Άστυπάλαιας. Στικτή σπείρα στὸ ἀνατολικότερο πέρας τοῦ πλακόστρωτου τῆς ἀτραποῦ τῆς «πύλης τῶν πλοίων».

41 Βαθύ Άστυπάλαιας. Έπιγραφή σὲ βράχο τῆς Νότιας ἀκτῆς.

42 Βαθύ Άστυπάλαιας. Η ἐπιγραφὴ τῶν Νικασίτιμου καὶ Τιμίονος.

τάφου τῆς 4ης-3ης χιλιετίας π.Χ., ἐνὸς δρόμου ἀνωφεροῦς μὲ βαθμίδες ποὺ τὶς ἀποτελοῦν μεγάλα πλατύσκαλα.

Ἐνδιαφέρουσα εἶναι ἡ εὔρεση χαραγμένων σὲ βράχους δύο ἐπιγραφῶν, ἡ μία τοῦ τέλους τοῦ 5ου-ἀρχῶν 4ου αἰ. π.Χ. καὶ ἡ δεύτερη τῶν πρώτων χρόνων τοῦ 6ου π.Χ. αἰ., ποὺ χαρακτηρίζονται ως ἐρωτικές (εἰκ. 41). Ἡ νεώτερη, μονολεκτικὴ μνημονεύει κάποιον Δίωνα καὶ ἡ δεύτερη, δίστιχη, φέρει δύο ὄνόματα ἀνδρῶν ποὺ τὰ συνδέει ρῆμα περιγραφικὸ τῶν σχέσεών τους (εἰκ. 42).

Προκαταρκτικὴ ἔρευνα σπηλαίου μὲ τὴν ὀνομασία χάσμα, γνωστοῦ στοὺς κατοίκους τῆς Ἀστυπαλαίας, διότι τὸ χρησιμοποιοῦσαν κατὰ τὸν δεύτερο μεγάλο πόλεμο ως καταφύγιο, ἔδειξε ὅτι τὸ σπήλαιο χρησίμευε ως δεξαμενὴ τῶν νερῶν τῆς βροχῆς χρήσιμου γιὰ τοὺς περιοίκους, γιατὶ βρέθηκαν στὴ σπηλιὰ θραύσματα ἀγγείων νεροῦ τῶν μεταγενεστέρων χρόνων.

Γενικὸ συμπέρασμα ἀπὸ τὴν ἔως τώρα ἐπιφανειακὴ ἔρευνα εἶναι ὅτι στὸ Βαθὺ Ἀστυπαλαίας ὑπῆρχε σχεδὸν ἀδιάκοπη παρουσία καὶ δραστηριότητα τῶν κατοίκων τοῦ νησιοῦ ἀπὸ τὰ ἀπώτερα προϊστορικὰ χρόνια ἕως τὶς μέρες μας.

Ἡ ἀνασκαφὴ χρηματοδοτήθηκε ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο Ἰωαννίνων καὶ ἀπὸ τὴ Γενικὴ Γραμματεία Αιγαίου.

15. ΖΑΓΟΡΑ ΑΝΔΡΟΥ

Στὴ Ζαγορὰ Ἀνδρου ὅπου ἡ Ἐταιρεία ἔκανε ἀνασκαφὲς τὸ 1960 μὲ τὸν Νικόλαο Ζαφειρόπουλο καὶ τὴν περίοδο 1967-1974 μὲ τὸν Ἀλέξανδρο Καμπίτογλου, ἐπανελήφθησαν οἱ ἔρευνες ἀπὸ τὸ Αὐστραλιανὸ Ἀρχαιολογικὸ Ἰνστιτοῦτο μὲ τὴ συγκατάθεση καὶ τὴν ψιλή, γιὰ λόγους παράδοσης, συνεργασία